

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาตึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Development of an English Supplementary Reading Book for Mattayomsuksa One Students: The Story of the Salatuek Community

สัมฤทธิ์ ทองสิมา

โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
sutongsima@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบริบทชุมชนศาลาตึก และนำมาสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาตึก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศาลาตึกวิทยา และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ ตลอดจนเพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยใช้การปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ด้วยการจัดเวทีชุมชน การสัมภาษณ์ การทัศนศึกษาในสถานที่จริง และการประกวดความเรียงของนักเรียน ผู้ร่วมกระบวนการวิจัย ได้แก่ ผู้วิจัย ผู้สอน นักเรียน เจ้าอาวาสวัดศาลาตึก ประชาชนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ชาวชุมชนศาลาตึก และกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนศาลาตึกวิทยา ตำบลทุ่งลูกนก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จำนวน 28 คน ในช่วงเดือนมกราคม 2554 – สิงหาคม 2555

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุมชนศาลาตึกมีประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่น่าสนใจและมีโบราณสถานเก่าแก่ คือ พลับพลาศาลาตึก ปัจจุบันอาคารนี้เหลือเพียงส่วนฐาน ชุมชนศาลาตึกเป็นชุมชนเกษตรกรรมที่มีความโดดเด่นในด้าน การทำไร่ไถ การปลูกข้าวโพดฝักอ่อน หน่อไม้ฝรั่ง และการเลี้ยงวัว 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องชุมชนศาลาตึก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ ชุมชนศาลาตึก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดเห็น นักเรียน

Abstract

This study aimed to 1) study the Sala Tuek community context and make an English supplementary reading book for Mattayomsuksa One students of Sala Tuek Wittaya School: The Story of the Sala Tuek Community, 2) investigate the students' achievement level resulting from the use of the English supplementary reading book and 3) survey the students' opinions on the English supplementary reading book. The focus was on the participatory action processes which are people forum, interviews, field trip, including students' interviews and essays. The participants in this research consisted of the researcher, teachers, students, the abbot of the Sala Tuek Temple, local sages, community leaders, Sala Tuek community members and the sample group of the 28 in grade one high school students of Sala Tuek Wittaya School, who took part between January 2011 and August 2012.

The results are as follows: 1) Sala Tuek community is an interesting historical local community. It also has an ancient building: Pub Pla Sala Tuek. Nowadays, the only base remains. Moreover, Sala Tuek community is an agricultural community. It is famous for sugarcane farms, baby corn farms, asparagus farms and dairy farms. 2) The students' achievement level resulting from the use of the English supplementary reading book, The Story of the Sala Tuek Community, increased after the experiment at 0.05 significance level. 3) The students' opinions on the English supplementary reading book were highly positive.

Keywords: English supplementary reading book, Sala Tuek community, Achievement level resulting, Opinions, Students

1. บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดหมายที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ โดยยึดหลักว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์กับผู้เรียน และกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อจุดหมายหลังจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ การมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ การเห็นคุณค่าของตนเอง ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ตลอดจนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ซึ่งในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกชั้น [1] เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีบทบาทความสำคัญสูงยิ่ง ด้วยเป็นภาษากลางหรือภาษานานาชาติ (international language) ที่ชนทั่วโลกใช้สื่อสารกันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในบริบทสังคมโลก อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานผลการสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าวิชาหลักนักเรียนได้คะแนนต่ำ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึง 50% ดังเช่น ปีการศึกษา 2551 คะแนนเฉลี่ยคือ 32.42 คะแนน ปีการศึกษา 2552 คะแนนเฉลี่ยคือ 26.05 คะแนน ปีการศึกษา 2553 คะแนนเฉลี่ยคือ 16.19 คะแนน และปีการศึกษา 2554 คะแนนเฉลี่ยคือ 30.49 คะแนน [2]

ในด้านสื่อการเรียนการสอน หนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นรูปแบบหนึ่งของสื่อการเรียนรู้ประเภทสิ่งพิมพ์ เป็นหนังสือที่มีสาระอิงหลักสูตร สำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมของวัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละคน หนังสือประเภทนี้เคยเรียกกันว่า หนังสืออ่านประกอบ และเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ประเภทหนึ่ง [3] ใช้อ่านได้ทั้งในเวลาและนอกเวลาเรียน อีกทั้งเป็นสื่อเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และตามหลักสูตรสถานศึกษา ที่มีลักษณะจุดเน้นเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถจัดทำหรือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเอง ทั้งผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งนำสื่อที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ ให้เป็นไปอย่างมีคุณค่า กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องตลอดเวลา [4] หนังสืออ่านเพิ่มเติมจึงเป็นเครื่องมือส่งเสริมการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ หรือแนวคิดรวบยอดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยตนเอง ทั้งยังช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการดำเนินชีวิต และนำมาซึ่งการพัฒนาในด้านต่างๆ ส่วนในด้านเนื้อหาสาระ ผู้สอนสามารถนำบริบทท้องถิ่นที่ชุมชนมีส่วนร่วม มาสร้างและใช้เป็นหลักสูตรท้องถิ่นหรือหลักสูตรสถานศึกษาเพิ่มเติม โดยให้เนื้อหาสาระสอดคล้องและเป็นไปตามสภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคม ของแต่ละท้องถิ่น อีกทั้งสัมพันธ์สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ มีจุดมุ่งหมายเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่น ตลอดจนรู้จักสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง รักท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น [5] เนื้อหาสาระและประสบการณ์บางอย่างที่พัฒนาขึ้น เป็นการส่งเสริมหรืออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เน้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของท้องถิ่น [6] ดังนั้น หลักสูตรนี้จึงส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น ที่หัวใจของการเกิดกระบวนการท้องถิ่นพัฒนา คือ 'คิดเป็น' ซึ่งต้องมองจากสิ่งใกล้ตัว จากสิ่งที่มีการสะสมเรื่อยมา [7] อีกทั้งส่งผลให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ดี เพราะการเรียนรู้ที่ดีควรเป็นการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวไปยัง

สิ่งใกล้ตัว เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสามารถซึมซับได้เร็วกว่า ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่สามารถเชื่อมโยงกับหลักสูตรและการเรียนการสอน ที่เกี่ยวกับท้องถิ่นใกล้ตัวผู้เรียน [8]

ชุมชนศาลาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลทุ่งลูกนก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ประกอบไปด้วยหมู่บ้านจำนวน 3 แห่ง คือ หมู่ที่ 2 บ้านห้วยรางเกตุ หมู่ที่ 9 บ้านศาลาตั้ง และหมู่ที่ 16 บ้านหนองหญ้าปล้อง จากข้อมูลด้านสถานศึกษาของตำบลทุ่งลูกนก พบว่าชุมชนศาลาตั้งเป็นชุมชนขนาดใหญ่จึงมีโรงเรียนถึง 2 ระดับ กล่าวคือ โรงเรียนศาลาตั้งสิทธิชัยวิศาล เปิดสอนระดับชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และโรงเรียนศาลาตั้งวิทยา เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ชุมชนนั้นนอกจากจะให้ภาพของสภาพสังคม เศรษฐกิจ ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ ที่เกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิตของชาวชุมชนตำบลทุ่งลูกนก ที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม อาทิ การทำไร่อ้อย ไร่ข้าวโพด ไร่นอไผ่ฝรั่ง การเลี้ยงวัว ฯลฯ ได้คล้ายคลึงกับหมู่บ้านอื่นๆ แล้ว ยังมีความโดดเด่นในด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่นที่น่าสนใจ ด้วยมีโบราณสถานเก่าแก่ที่เรียกว่าพลับพลาศาลาตั้ง ซึ่งชาวชุมชนเชื่อกันว่าสร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 แต่จากหนังสือราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 118 ตอนที่พิเศษ 127 ง วันที่ประกาศ 21 ธันวาคม 2544 ระบุว่า สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 โปรดฯ ให้สร้างขึ้น แต่ด้วยเหตุผลที่ตรงกันนั้นคือเพื่อใช้เป็นที่พักค้างแรมของผู้ที่จะเดินทางไปมัสการพระแท่นดงรังที่จังหวัดกาญจนบุรี ด้วยขณะนั้นพื้นที่บริเวณนี้ชุกชุมไปด้วยเสือและสัตว์ร้าย ปัจจุบันโรงเรียนศาลาตั้งวิทยาทำหน้าที่ดูแลพลับพลาศาลาตั้ง ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียน [9] ดังนั้นการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาตั้ง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่าง อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผู้บริหาร ครู และนักเรียนโรงเรียนศาลาตั้งวิทยา ตลอดจนผู้นำชุมชน ประชาชนท้องถิ่นและชาวชุมชนศาลาตั้ง จึงมีส่วนส่งเสริมให้เกิดประโยชน์ในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับชุมชน เกิดความรักความเข้าใจในท้องถิ่นที่อยู่ของตน อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้อันจักนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนสามารถเผยแพร่เรื่องราวของชุมชนตนสู่สังคมไทยและสังคมโลกได้ในที่สุด

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

เอกสารวิชาการ และผลงานวิจัยหรือสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย หลักการในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ตลอดจนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เป็นการรวบรวมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับ เช่น อนุสาร บัลลังก์ปัทมา [10] สุดา ทัพสุวรรณ [11] วิจิต นันทสุวรรณ และจันทน์ แรกพิณิจ [12] เลิศชาย ปานมุข [13] สมโภชน์ อเนกสุข [14] ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับโรงเรียน เป็นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของทุกฝ่าย เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถทำได้ทั้งทางตรง คือร่วมเป็นคณะทำงาน และทางอ้อม ได้แก่ ร่วมวางแผนทาง นโยบาย โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง หรือหลายขั้นตอน ตลอดจนทุกขั้นตอนก็ได้ และเมื่อนำวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในกระบวนการมีส่วนร่วม จึงเป็นการร่วมแสวงหาความรู้ ความจริงที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ ตรวจสอบได้ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ จากกลุ่มบุคคลที่เข้ามาร่วมกันเรียนรู้เพื่อรู้จักตัวเอง ชุมชนสิ่งแวดล้อม ทำให้เห็นปัญหาของตัวเอง และเห็นทางแก้หรือทางออกจากปัญหาร่วมกัน โดยลงมือปฏิบัติจริง ได้ผลจริง ตลอดจนแก้ปัญหาได้จริง

ในด้านการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ และสื่อการอ่านเนื้อหาท้องถิ่น เป็นการรวบรวมแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับ เช่น แนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ [15] จารุณี ยอดกัณหา [16] สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ [17] ถวัลย์ มาศจรัส [18] สมพร จารุณี [19] ทาวาเรส และคาวาลคานตี (Tavares and Cavalcanti) [20] โปสท์ และราเทท (Post and Rathet) [21] เนส (Ness) [22] และ ปิยรัฐภูมิ ปูทา [23] ซึ่งกล่าวโดยสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่จัดทำขึ้น เพื่อให้นักเรียนใช้อ่านประกอบหรืออ่านเพิ่มเติม โดยอ่านได้ทั้งในเวลาและนอกเวลา ตามความเหมาะสมของวัยและ ความสามารถในการอ่านของแต่ละคน เป็นการเพิ่มพูนหรือเสริมความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ให้กว้างขวาง ทั้งก่อให้เกิดความสนใจและความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน เป็นสื่อที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรียนรู้จากเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่นๆ ซึ่งการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมต้องคำนึงถึงวัยและวุฒิภาวะ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่านหนังสือ

เพื่อให้หนังสือที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ภาพประกอบ รูปเล่ม สี สัน ระดับภาษาที่ใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น จึงจะมีประสิทธิภาพมากที่สุด และใช้เป็นสื่อการอ่านที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างดีด้วยผู้เรียนสามารถนำมาเรียนรู้ได้ง่าย และเป็นสื่อพื้นฐานจำเป็นในการเรียนรู้ที่ควรจัดมีไว้สำหรับนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เนื้อหาสาระเกี่ยวกับท้องถิ่นจะมีประโยชน์ต่อผู้เรียนยิ่งขึ้น ด้วยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และพัฒนาสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเภทของการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการที่ได้รับการยอมรับ เช่น ไพศาล หวังพานิช [24] ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ [25] พิเชิต ฤทธิจรรุญ [26] ตลอดจน ภัทรา นิคมานนท์ [27] อาจสรุปแนวคิดสำคัญได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัด การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่เรียนมาแล้วว่าเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด โดยใช้แบบทดสอบทางด้านเนื้อหาวิชาและด้านการปฏิบัติ แบบทดสอบที่ใช้ในปัจจุบันมีมากมายหลายชนิด แต่ละชนิดมี จุดมุ่งหมายและขีดความสามารถในการทดสอบที่แตกต่างกัน ผู้ใช้แบบทดสอบต้องพิจารณาว่าควรใช้แบบทดสอบใดจึงจะ ถูกต้องและเหมาะสมตามความต้องการ การจำแนกประเภทของแบบทดสอบจึงช่วยให้เข้าใจและเลือกแบบทดสอบได้ ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจำแนกแบบทดสอบสามารถทำได้หลายแบบ ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้เกณฑ์อะไรในการจำแนก

ในส่วนของงานวิจัยและวรรณกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาภาษาอังกฤษที่มีนักวิจัยอื่นศึกษาไว้ เช่น การพัฒนาสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เรื่องท้องถิ่นโคราช สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา [28] การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง รักรักษ์ บ้านหนองแม่เฒ่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียน บ้านหนองแม่เฒ่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 [29] รายงานการสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grandfather Shares his Wisdom of Basket Making กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [30] การสร้างและใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง Travel In Trang [31] การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 [32] และ การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชา ภาษาอังกฤษ ชุด My Town สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 3 วัดไชนาวาส เทศบาลเมือง สุพรรณบุรี อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี [33]

ดังนั้นการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีส่วนร่วมทั้งผู้วิจัย ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ชุมชน พระสงฆ์ และประชาชนท้องถิ่น จึงเป็นแนวทางสำคัญในการแสวงหาคำความรู้จากท้องถิ่นร่วมกัน เป็นการเรียนรู้จาก แหล่งความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่นๆ ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ เกิดความสมดุลระหว่างความรู้ทักษะ และลักษณะชีวิตที่ดีงาม สามารถนำความรู้มาประยุกต์ให้เข้ากับบริบทในชีวิตจริงหรือสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นได้ อีกทั้งสร้าง ความตระหนักในคุณค่าของท้องถิ่นชุมชน โดยสามารถเผยแพร่สู่สากลได้ หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษที่ให้ความรู้ เกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นจึงให้ประโยชน์และคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ด้วยการจัดเวทีชุมชนเพื่อ ร่วมทำแผนที่มโนทัศน์ การสัมภาษณ์ การทัศนศึกษาในสถานที่จริง และการประกวดความเรียงของนักเรียน โดยกำหนดกลุ่ม ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การดำเนินงานวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศาลาติกวิทยา ตำบลทุ่งลูกนก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 82 คน และ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้นำชุมชน พระภิกษุสงฆ์ ประชาชนท้องถิ่น ตลอดจนชาวชุมชนศาลาติก ตำบลทุ่งลูกนก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยกลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวน นักเรียน 28 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนห้องเรียน 3 ห้องเรียน สุ่มห้องเรียน มา 1 ห้องเรียน

3.2 การดำเนินการวิจัย

3.2.1 การศึกษาบริบทชุมชนและการมีส่วนร่วม โดย 1) ศึกษาบริบทชุมชนและโรงเรียน 2) ศึกษาเอกสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ และการวิจัยท้องถิ่น 3) ประชุมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ และการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 4) สร้างกรอบความคิดในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับบริบทชุมชนโดยการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมระหว่างผู้วิจัย ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้นำชุมชน เจ้าอาวาสวัดศาลาติก ปราศรัยท้องถิ่น และชาวชุมชนศาลาติก โดยใช้กรอบคำถามในการสัมภาษณ์ และการพูดคุยเพื่อร่วมหาข้อมูลบริบทท้องถิ่น 5) กำหนดโครงสร้างของหนังสืออ่านเพิ่มเติมร่วมกันโดยการทำแผนที่มโนทัศน์ (mind mapping) ได้ประเด็นหลัก คือ ก. ข้อมูลทั่วไปของชุมชนศาลาติก ข. ตำนานพลับพลาศาลาติก และประวัติศาสตร์ท้องถิ่นชุมชนศาลาติก ค. วิถีชีวิตของชาวชุมชนศาลาติก

3.2.2 การสร้างและทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ก. หนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาติก จำนวน 3 บท ข. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับทดสอบก่อนการใช้และหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ค. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาติก จำนวน 1 ฉบับ 2) การสร้างและทดลองเครื่องมือ 3 ชุด กล่าวคือ ก. การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาติก โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นำแผนที่มโนทัศน์มากำหนดเนื้อหาหัวข้อเรื่องในหนังสือ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และจัดการเรียนการสอน โดยจัดทำเป็นกรอบโครงร่างและบทเรียนเบื้องต้นในหนังสืออ่านเพิ่มเติม นำบทเรียนเบื้องต้นในหนังสืออ่านเพิ่มเติม ไปใช้แสวงหาความรู้จริงในชุมชน สร้างกรอบและประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ และการพูดคุยกันระหว่างนักเรียน และชาวชุมชนศาลาติก ตลอดจนเพื่อนำมาใช้ในการเขียนประมวลความเรียง เรื่อง “ศาลาติกบ้านฉัน” ในโครงการ “สุ่มผู้ช่วยนักวิจัยน้อย” นำผลการเรียนรู้มาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชุมชนศาลาติก ที่สมบูรณ์ โดยผ่านการตรวจสอบในด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของระดับภาษาอังกฤษ จากหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษและครูผู้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศาลาติกวิทยา ตลอดจนผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงความถูกต้องของภาษาจากผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ และมอบหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชุมชนศาลาติก จำนวน 3 บท ซึ่งใช้เวลาเรียนบทละ 3 คาบ คือ ได้แก่ Lesson 1 What is Sala Tuek? Lesson 2 Sala Tuek Legends and History และ Lesson 3 Sala Tuek Today ให้ครูผู้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศาลาติกวิทยา นำไปใช้สอน ข. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดย ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบและลักษณะการวัดและประเมินผลการอ่าน จากเอกสารและตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน โดยครูผู้สอนร่วมตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด และครูผู้สอนนำข้อสอบที่ร่วมวิเคราะห์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องชุมชนศาลาติก (The Story of the Sala Tuek Community) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตลอดจนแบบฝึกหัดระหว่างเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมทั้ง 3 บท ได้แก่ ปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก การจับคู่คำศัพท์กับภาพ การเติมคำ และการเลือกตอบถูก-ผิด ให้ครูผู้สอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศาลาติกวิทยา นำไปใช้สอน และ ค. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น โดยศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสารและตำราต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สร้างข้อความที่แสดงความคิดเห็นโดยการวิเคราะห์ด้านเนื้อหาและภาษา รูปแบบของหนังสือ การประเมินผล ลักษณะกิจกรรม โดยครูผู้สอนร่วมตรวจสอบความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบของภาษาแล้วครูผู้สอนนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ร่วมกันวิเคราะห์แล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล โดยครูผู้สอนได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้เวลาทดสอบบทเรียนละ 15 นาที ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมในการเรียน บทเรียนละ 3 คาบๆ ละ 50 นาที รวม 3 บท ใช้เวลา 9 คาบ และทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติม (post-test) โดยใช้เวลาบทเรียนละ 15 นาที ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) แล้วนำกระดาษคำตอบไปตรวจและบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยใช้ t-test แบบจับคู่ และประเมินผลการเรียนรู้จากการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการเรียนการสอน ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการประเมินความ

คิดเห็นในการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษจากการตอบแบบสอบถาม คำสถิติที่ใช้ ได้แก่ คำเฉลี่ย และ คำส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. ผลการดำเนินงาน

4.1 ผลการศึกษาบริบทชุมชนศาลาติก พบว่าประกอบไปด้วย หมู่ที่ 2 บ้านห้วยรางเกตุ หมู่ที่ 9 บ้านศาลาติก และหมู่ที่ 16 บ้านหนองหญ้าปล้อง ในเขตตำบลทุ่งลูกนก อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม จากการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมพบว่า ชุมชนนี้ตั้งชื่อชุมชนจากโบราณสถานที่มีชื่อว่า พลับพลาศาลาติก โดยมีเนื้อที่จำนวน 1ไร่ 3 งาน 68 ตารางวา พลับพลาศาลาติกแห่งนี้เดิมเคยเป็นอาคารที่พักแรมระหว่างทางสำหรับผู้ที่จะเดินทางไปนมัสการพระแท่นดงรัง จังหวัดกาญจนบุรี ตัวอาคารสร้างโดยก่ออิฐถือปูน เป็นฐานสี่เหลี่ยม มีขนาดกว้างประมาณ 10 เมตร ยาว 20 เมตร เป็นศาลาขนาด 10 ห้อง มีลักษณะสูงและประตูทางเข้ามีขนาดเล็กเพื่อป้องกันไม่ให้เชื้อเข้าไปทำร้ายผู้ที่มาพักในศาลา ปัจจุบันพลับพลาศาลาติกอยู่ในสภาพทรุดโทรม ไม่มีการใช้ประโยชน์ ชาวชุมชนศาลาติกเชื่อกันว่าพลับพลาศาลาติกสร้างเมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ยังทรงผนวชอยู่และจะเสด็จพระราชดำเนินไปนมัสการพระแท่นดงรัง จังหวัดกาญจนบุรี แต่เนื่องจากเส้นทางนี้เป็นป่าไผ่ขนาดใหญ่ มีสัตว์ดุร้ายมากมาย เช่น เสือและงู จึงทรงประทับแรมระหว่างทางที่พลับพลาศาลาติก ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 พระองค์เคยเสด็จมาประทับแรมที่พลับพลาแห่งนี้เช่นกัน ก่อนที่จะเสด็จพระราชดำเนินไปนมัสการพระแท่นดงรัง จังหวัดกาญจนบุรี ดังปรากฏข้อความที่กล่าวถึงพลับพลาห้วยกระบอกในหนังสือพระราชนิพนธ์เสด็จประพาสไทรโยคของพระองค์ ชาวชุมชนศาลาติกเชื่อกันว่าพลับพลาห้วยกระบอกก็คือพลับพลาศาลาติกในปัจจุบัน เนื่องจากพลับพลาศาลาติกอยู่ติดกับคลองห้วยกระบอก อันเป็นคลองธรรมชาติที่เป็นแหล่งน้ำแห่งสำคัญครั้งอดีตถึงปัจจุบัน โดยชื่อคลองห้วยกระบอกนั้นสันนิษฐานว่าอาจมาจากการที่ชาวบ้านในสมัยนั้นใช้กระบอกไม้ไผ่ซึ่งเป็นวัสดุที่หาได้ง่ายด้วยพื้นที่นี้เป็นป่าไผ่ มาใช้เป็นภาชนะตักน้ำจากคลองห้วยกระบอกแห่งนั้นเอง

ชุมชนศาลาติกในอดีตไม่มีบ้านเรือนมากนัก ด้วยแต่ก่อนจะมีแต่ป่า มีสัตว์ดุร้ายมากมาย เช่น เสือโคร่ง งู แต่ปัจจุบันชุมชนนี้ได้พัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ เริ่มมีผู้คนมากมายอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ เดิมทีที่ดินที่ชาวบ้านอาศัยตั้งบ้านเรือนนั้นหลวงพ่อลำเจียก (พระครูสิทธิชัยวิศาล) อดีตเจ้าอาวาสวัดศาลาติก ได้แบ่งพื้นที่ส่วนหนึ่งให้ชาวบ้านเพื่อตั้งหลักปักฐานรวมกันเป็นชุมชน หลังจากที่ไต่ยกที่ดินของท่านเพื่อใช้สร้างวัดศาลาติก หลวงพ่อลำเจียกเป็นพระสงฆ์ที่เคร่งครัดในพระธรรมวินัย อีกทั้งเป็นเกจิอาจารย์ที่มีชื่อเสียงมาก ท่านได้สร้างวัตถุมงคลต่างๆ ที่เป็นเครื่องรางชั้นสูงและเป็นพุทธคุณที่มีความศักดิ์สิทธิ์มาก เช่น พระเครื่อง ตะกรุดหวาย ตะกรุดลูกอม และหวายคาดเอว ตลอดจนการสักยันต์จระเข้ ท่านมีชื่อเสียงทำให้เป็นที่รู้จักและศรัทธาของผู้คนมากมาย วัดจึงมีรายได้มีทุนในการพัฒนาวัดและชุมชน หลวงพ่อลำเจียกได้สร้างอุโบสถวัดศาลาติกเมื่อปี พ.ศ. 2520 สร้างเมรุวัดศาลาติกเมื่อปี พ.ศ. 2525 และเริ่มสร้างกำแพงวัดในปี พ.ศ. 2536 รวมถึงสร้างถนนคอนกรีตเข้าวัดศาลาติกด้วย นอกจากนี้หลวงพ่อลำเจียกยังเป็นผู้ริเริ่มสร้างโรงเรียนวัดศาลาติกสิทธิชัยวิศาล ตลอดจนโรงเรียนศาลาติกวิทยาในเนื้อที่ธรณีสงฆ์เพื่อเด็กๆ ในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง จะได้สะดวกในการเดินทางมาเรียน ตลอดจนสร้างถนนคอนกรีตเข้าโรงเรียนวัดศาลาติกสิทธิชัยวิศาล สร้างสะพานข้ามฝั่งห้วยและสร้างแท่งน้ำให้ชาวชุมชน ท่านจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาชุมชนศาลาติก ปัจจุบันวัดศาลาติกมีพระอธิการปัญญา สิริปัญญา เป็นเจ้าอาวาส

ในด้านวิถีชีวิต ชุมชนศาลาติกเป็นชุมชนเกษตรกรรมหรือสังคมเกษตรกรรม เดิมอาชีพหลักคือการทำนา แต่ปัจจุบันมีการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์อย่างหลากหลาย ได้แก่ การปลูกอ้อย ข้าวโพดฝักอ่อน หน่อไม้ฝรั่ง ตลอดจนผักและไม้ผลต่างๆ การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงโคเนื้อและโคนม โดยอ้อยเป็นพืชเศรษฐกิจที่ปลูกกันมากเป็นอันดับหนึ่งในชุมชนศาลาติก ในด้านชาวชุมชน พบว่าชาวศาลาติกเป็นคนอหฺยาศัยดี ยิ้มง่าย เป็นกันเอง ใช้ชีวิตเรียบง่ายและพอเพียงทั้งในอดีตและปัจจุบัน รักกัน พึ่งพาอาศัยกัน มีน้ำใจต่อกัน รู้จักแบ่งปันกัน ขยันทำมาหากิน ไม่ว่างงานหนักหรืองานเบา ชุมชนศาลาติกจึงเป็นชุมชนที่สงบสุข มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายสอดคล้องกับธรรมชาติ โดยมีวัดศาลาติกเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจและศรัทธา ตลอดจนเป็นศูนย์รวมของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ชาวชุมชนจำนวนมากยังคงทำบุญตักบาตรทุกเช้า และจะไปทำบุญทุกวันพระที่วัด อีกทั้งปฏิบัติธรรม ฟังเทศน์ ทำบุญใส่บาตร นั่งสมาธิ ทำจิตใจให้สงบ บางคนถือศีลและปักค้ำที่วัดเพื่อปฏิบัติธรรม นอกจากนี้ชาวชุมชนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของวัดและของชุมชนอย่างดียิ่ง ถ้ามีงานใดที่สำคัญ ชาวชุมชนศาลาติกก็จะจัดอย่างยิ่งใหญ่ และถ้ามีวันสำคัญใดๆ ก็ตาม ชาวชุมชนจะไปร่วมงานพิธีนั้นๆ เสมอ

ดังนั้นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ได้พัฒนาขึ้นมาจึงประกอบไปด้วยเนื้อหาจำนวน 3 บท กล่าวคือ 1. บริบททั่วไปของชุมชนศาลาตึก (Lesson 1 What is Sala Tuek?) 2. ประวัติและตำนานของพลับพลาศาลาตึก (Lesson 2 Sala Tuek Legends and History) และ 3. ศาลาตึกวันนี้ (Lesson 3 Sala Tuek Today)

4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง The Story of the Sala Tuek Community ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 28 คน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน จำนวน 30 ข้อ คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.33 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนได้รับการสอน

4.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นในภาพรวมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม จำนวน 28 คน ที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง The Story of the Sala Tuek Community ในด้านเนื้อหา สื่อประกอบการเรียน ลักษณะกิจกรรม การประเมินผล คุณประโยชน์ และการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 12 ข้อ พบว่าโดยภาพรวมผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.58)

5. บทสรุป

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาตึก (The Story of the Sala Tuek Community) ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดว่าในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ให้เลือกใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอน สื่อหรือแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งในด้านของสื่อการเรียนรู้ นับเป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน ดังนั้นการจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัว เพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง การจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก อีกทั้งจัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ [34]

ในด้านรูปแบบของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้วิจัยเลือกนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสารคดี ซึ่งลักษณะของการนำเสนอจะต้องมีเนื้อหาที่ถูกต้อง เป็นที่ยอมรับและให้ความรู้ โดยผู้วิจัยนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนศาลาตึก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นองค์ความรู้ที่ได้มาจากการมีส่วนร่วมของชาวชุมชนศาลาตึกเอง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดแล้วนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านเนื้อหาภาษาตามหลักสูตร โดยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 บท แต่ละบทมีความสมบูรณ์ในตัวเองและมีความต่อเนื่องกัน อีกทั้งเน้นการใช้ภาพประกอบเนื้อหาที่เป็นภาพสีธรรมชาติและเป็นภาพจริงของชุมชน เนื่องจากการใช้ภาพและเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับความรู้เดิมของนักเรียน จะทำให้นักเรียนมีความคุ้นเคยกับสิ่งที่เรียน ซึ่งความรู้เดิมจะช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนและเข้าใจในสิ่งที่เรียนได้มากกว่าเรื่องที่นักเรียนไม่มีความรู้เดิมเลย หรืออาจจะใช้เวลาในการทำความเข้าใจน้อยกว่าเรื่องที่ไม่เคยอ่านมาก่อน ดังที่ กษมา วรวรรณ ณ ออยุธยา [35] กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ที่ดีควรจะเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวไปหาสิ่งที่ไกลตัว เพราะเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถดูดซับได้เร็วกว่า ผู้อ่านที่มีความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมอยู่แล้วจะนำไปใช้ประโยชน์ ในการอ่านเรื่องได้ดีขึ้น เพราะผู้อ่านจะสามารถนำความรู้เดิมไปทำความเข้าใจกับบทอ่านใหม่ได้เป็นอย่างดี

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาตึก (The Story of the Sala Tuek Community) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตลอดจนผลการแสดงความคิดเห็นต่อข้อมูลบริบทท้องถิ่นชุมชนศาลาตึกที่นำมาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมในฐานะแหล่งช่วยเพิ่มพูนความรู้ที่นักเรียนประเมินความพึงพอใจสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จำนวน 4.68 และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 ขณะที่คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.45 ดังนั้นค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจึงสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนจำนวนถึง 4.22 แสดงว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นจากระดับพื้นฐานความรู้เดิมได้มาก อีกทั้งช่วยเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่องราวชุมชนท้องถิ่นได้อย่างดี ตลอดจนช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้คุณค่าของชุมชนท้องถิ่นในฐานะแหล่งความรู้ที่ใกล้ตัว ทั้งนี้เนื่องจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชุมชนศาลาตึก (The Story of the Sala Tuek Community) ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาเกี่ยวกับชุมชนศาลาตึก ที่ได้จากการปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมระหว่างผู้วิจัย ผู้เรียน ผู้สอน เจ้าอาวาสวัดศาลาตึก ประชาชนท้องถิ่นและชาวบ้านในชุมชน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักสภาพชีวิต สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคมจริงของท้องถิ่น เพื่อใช้ทรัพยากรท้องถิ่นเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของท้องถิ่น ตลอดจนรู้จักสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง รักท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และพัฒนาท้องถิ่น ดังที่ บุญมี เณรยอด [36] ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาที่เหมาะสมกับท้องถิ่น จะช่วยให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ช่วยแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศได้เพราะหลักสูตรจากส่วนกลางไม่ยืดหยุ่นตามสภาพ เป็นการสอนในสิ่งที่ใกล้ตัว มีโอกาสที่จะศึกษาสิ่งรอบตัววันน้อยมาก ไม่เกิดความภูมิใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชุมชน ดังนั้นมวลประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการและปัญหาของผู้เรียนและชุมชนหรือท้องถิ่น เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง เศรษฐกิจ อาชีพ และสังคมที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต จึงมีความจำเป็นและสำคัญที่ต้องมีการดำเนินการ เพื่อเป็นการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และความภาคภูมิใจในการพัฒนาตนเอง ตลอดจนสามารถนำเอาภูมิปัญญา องค์กรความรู้ และทรัพยากรของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้สูงสุด [37]

อย่างไรก็ตาม นอกจากการใช้เนื้อหาจากชุมชนท้องถิ่นแล้ว ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญในด้านการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีระดับภาษาเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน มีภาพประกอบสีสันสวยงามและเน้นภาพจากแหล่งของจริง เพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดทำภาพประกอบการสอนคำศัพท์ก่อนการอ่านหนังสือเพิ่มเติม อีกทั้งจัดทำคำศัพท์ท้ายบทโดยให้ความหมายเป็นภาษาไทย ตลอดจนจัดทำซีดีบันทึกเสียงหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยเจ้าของภาษา เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักวิธีอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการฟังและการพูดได้อย่างถูกต้องในลำดับต่อไป เป็นการ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนทั้งเกิดความตระหนัก (awareness) ในคุณค่าและอัตลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัดศาลาตึก ในฐานะศูนย์รวมทางจิตใจและการดำเนินกิจกรรมของชาวชุมชนมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในพลังพลาศศาลาตึก โบราณสถานที่ยกถึงประวัติความเป็นมาของชุมชนท้องถิ่น อันจักส่งผลให้เกิดความต้องการที่จะเผยแพร่ และถ่ายทอดเรื่องราวของชุมชนตนสู่สังคมไทยและสังคมโลก ด้วยการประยุกต์ใช้กับองค์ความรู้ภาษาอังกฤษที่จะเพิ่มพูนยิ่งขึ้นไป ดังนั้นสิ่งที่ควรดำเนินการต่อ อาจได้แก่ การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษที่มีการบูรณาการในระหว่างกลุ่มวิชาอื่นๆ ตลอดจนการศึกษาการสร้างสรรค์รูปแบบอื่นๆ ของหนังสือ เช่น การ์ตูน บทเรียนคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, “กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ”, ค้นเมื่อ มกราคม 21, 2554, จาก <http://www.udompanya.in.th/upload/20080911142823.pdf>
- [2] พรเพ็ญ ฤทธิสัน, “ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐานผลการสอบ O-NET ปี 2554”, ค้นเมื่อ กรกฎาคม 2, 2555, จาก http://www.kalasin3.go.th/view.php?article_id=24733
- [3] ถวัลย์ มาศจรัส, บก., 2548, “การเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม”, กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- [4] ถวัลย์ มาศจรัส, “คู่มือการเขียนหนังสือเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544”, กรุงเทพฯ: ธารอักษร, 2547.

- [5] พะนอม แก้วกำเนิด, อ้างถึงใน วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์, “การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น”, กรุงเทพฯ: บริษัท เซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอรี, 2542.
- [6] วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์, “การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น”, กรุงเทพฯ: บริษัทเซ็นเตอร์ดีสคัฟเวอรี, 2542.
- [7] ศรีศักร วัลลิโภดม, “พัฒนาการของพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในประเทศไทย”, เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในประเทศไทย, หน้า 3-9, 23-24 พฤศจิกายน 2539, กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2539.
- [8] สุทัศน์ นาคัจน์, “การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบุรี ระยะที่ 1 และ 2”, เอกสารประกอบการประชุมเพื่อนำเสนอผลการวิจัยชุดโครงการวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้และครูผู้สอน ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวท้องถิ่น, หน้า 20-31, 23 พฤศจิกายน 2548, กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2548.
- [9] มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, “สังคม/วัฒนธรรม/ภูมิปัญญาท้องถิ่น”, รายงานผลการปฏิบัติงานโครงการเรียนรู้ร่วมกันสรรค์สร้างชุมชน, หน้า 1-25, 2548.
- [10] ธนสาร บัลลังก์ปัทมา, “บทบาทประชาชนในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา”, คันเมื่อ มกราคม 25, 2555, จาก <http://www.gotoknow.org/posts/200818>
- [11] สุดา ทักษสุวรรณ, “บ้านกับโรงเรียน”, วารสารบริหารการศึกษา มศว., 1(2), หน้า 24 – 25, 2545.
- [12] วิชิต นันทสุวรรณ และ จ่านงค์ แรกพิณิจ, อ้างถึงใน สุธี วีระประดิษฐ์, “การมีส่วนร่วมของชุมชน”, คันเมื่อ มกราคม 23, 2554, จาก http://trat.nfe.go.th/trat/topic5_old.php?page=5
- [13] เลิศชาย ปานมุข, “แนวคิด หลักการ และวัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ”, คันเมื่อ ธันวาคม 23, 2554, จาก <http://www.banprknfe.com/webboard/index.php?topic=759.0;wap2>
- [14] สมโภชน์ อเนกสุข, อ้างถึงใน พิชัย สดพิบาล, “การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม”, คันเมื่อ สิงหาคม 2, 2555, จาก <http://www.thaiblogonline.com/sodpichai.blog?PostID=42956>
- [15] กระทรวงศึกษาธิการ, “เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก”, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.
- [16] จารุณี ยอดกัณหา, อ้างถึงใน จิตรา ศรีมงคล, “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องนิทานไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี”, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- [17] สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, “เทคนิควิจัยด้านการอ่าน”, พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2548.
- [18] ถวัลย์ มาศจรัส, อ้างถึงใน อมรรัตน์ หรดดี, “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม สาระการเรียนรู้ เรื่องวังนารายณ์ราชินีเวศน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี”, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- [19] สมพร จารุณี, อ้างถึงในจิตรา ศรีมงคล, “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องนิทานไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี”, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- [20] Tavares, Roseanne, and Cavalcanti Ildney, “Developing Cultural Awareness: in EFL Classroom”, *English Teaching Forum* 34, July 3-4, 1996, pp.18-23.
- [21] Post, Ron, and Rathet Ilyse, “On Their Own Terms: Using Students Native Culture as Content in the EFL Classroom”, *English Teaching Forum* 34, July 3-4, 1996, pp.12-17.
- [22] Ness, Verna M, “Using Local Materials to Teach Writing.”, *English Teaching Forum* 35, January 1, 1997, pp.49-50.
- [23] ปิยรัฐ ปู่ทา, “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง ยลแปลงยาว ถิ่นของเรา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดฉะเชิงเทรา”, คันเมื่อ มกราคม 3, 2555, จาก http://www.stou.ac.th/thai/grad_stdy/masters
- [24] ไพศาล หวังพานิช, “การวัดผลการศึกษา”, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

- [25] ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, อ้างถึงใน อมรรัตน์ ทรัพย์ดี, “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม สาระการเรียนรู้ เรื่อง วัฒนธรรมราชธานีเวศน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี”, สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- [26] พิชิต ฤทธิ์เจริญ, “หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา”, กรุงเทพฯ: เข้าสอพอเคอร์มส์, 2545.
- [27] ภัทรา นิคมานนท์, “การประเมินผลการเรียน”, กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์, 2540.
- [28] นवलฉวี ไตรยะวงศ์, “การพัฒนาสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เรื่องท้องถิ่นโคราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- [29] สุนีย์ บุญอยู่, “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง รู้รักบ้านหนองแม่นา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1”, ค้นเมื่อ มกราคม 19, 2555, จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/261243>
- [30] ประหยัด ปริงประโคน, “บทคัดย่อ เรื่อง รายงานการสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมภาษาอังกฤษ เรื่อง Grandfather Shares his Wisdom of Basket Making กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ค้นเมื่อ ตุลาคม 24, 2552, จาก <http://kruchitpon.com/modules.php?name=Content&pa=showpage&pid=25>
- [31] วลัย โปชิว, “บทคัดย่อ เรื่อง การสร้างและใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เรื่อง Travel In Trang”, ค้นเมื่อตุลาคม 23, 2554, จาก <http://www.bankokyangschool.ac.th/workareserch/reserch/199-travel-in-trang.html>
- [32] เฉลิมวุฒิ สาค่านะ, “การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6”, ค้นเมื่อ มกราคม 21, 2555, จาก <http://www.kroobannok.com/blog/27138>
- [33] ลักขณา ภูษมศรี, “การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษ ชุด My Town สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2”, ค้นเมื่อ มกราคม 25, 2555, จาก <http://www.krupunmai.com/blog-id621.html>
- [34] สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศพุทธศักราช 2551. ค้นเมื่อ มกราคม 21, 2554, จาก <http://www.udompanya.in.th/upload/20080911142823.pdf>
- [35] กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา, อ้างถึงใน นवलฉวี ไตรยะวงศ์, การพัฒนาสื่อเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เรื่อง ท้องถิ่นโคราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโชคชัยสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.
- [36] บุญมี เณรยอด, อ้างถึงในสุธี วรประดิษฐ์, “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น”, ค้นเมื่อ พฤษภาคม 2, 2555, จาก http://trat.nfe.go.th/trat/topic5_old.php?page=3
- [37] สุธี วรประดิษฐ์, “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น”, ค้นเมื่อ พฤษภาคม 2, 2555, จาก http://trat.nfe.go.th/trat/topic5_old.php?page=3